

gen af et Redskab, som udtrykkelig er forbudt i Loven. Den sagkyndige Commission har isørigt blandt Andet ogsaa indstillet, at denne Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til administrativt at foretage smaa Endringer i Loven skulde bortfalde, men jeg troer, at det ærede Thing efterat have modtaget Beretning af mig om den virkelige Anledning til, at Lovgivningsmagten denne Gang sættes i Bevægelse, vil finde det rimeligt, at Ministeriet ikke er gaaet ind paa denne Indstilling af Commissionen, som jo ligefrem vilde have tilfølg, at, hver Gang der ved Liimfjorden eller andet Sted i Verden blev opfundet et nyt Fiskeredskab, som ikke var omtalt i Loven af 1857, og som Fiskerne ved Liimfjorden troede det nyttigt at anvende, vilde der ikke være nogen anden Vej til at fyldestgjøre dette Ønske end at indbringe et Lovudkast om, at Brugen af dette eller hiint Redskab maatte blive tilstedet.

Forchhammer: Jeg skal villig indrømme, at de Motiver, der have lebet den nedsatte Commission ved dens Skjøn angaaende de forskellige Bandeds Vaasning eller Aabning, ere meget forskellige og ganske vist ikke alle fuldstændig holdbare, men paa den anden Side bliver der dog Forskjel paa, om man vil lukke et tidligere aabent Band, eller man alene vil bibeholde et lukket Band, og i dette Tilfælde synes jeg, at det Hensyn til Ynglen, som af den sagkyndige Commissions Medlemmer er udhævet i saa overordentlig stærke Udtryk, dog maa tillægges nogen Betydning, isærdeleshed naar der er Tale om et Band, der dog ikke vil blive benyttet synderligt til Aalefiskeri. Den ærede Minister har oplæst flere Steder af Commissionens Motiver, hvor Hensynet til Fiskeynglen er gjort gjældende; der er endnu et Sted, hvor det samme Moment kommer endnu stærkere frem, nemlig hvor det indstilles, at Hjarbækbugten skal forblive et laaset Band; det hedder der: „Grunden til, at Commissionen har tilladt sig at indstille, at ogsaa Hjarbæk Bugt forbliver laaset Band, er ligeledes Sildefiskeriet, nemlig Bundgarnsfiskeriet, som med megen Fordeel i ikke ringe Grad drives her, ja vist er i Tiltagende; ogsaa her er saaledes megen Sildeyngel, og hvad med Hensyn

hertil ovenfor er anført, gjælder i det Væsentlige ogsaa her. Jeg vil imidlertid heller ikke just dvæle saa overordentlig meget herved, thi det er ganske vist, at Sildefiskeriet paa et saadant enkelt Sted ikke er af stor eller gennemgribende Betydning; men hvad der har forøget min Betænelighed, er, at jeg angaaende dette Spørgsmaal har henvendt mig til en Mand, der i videnskabelig Henseende er en Autoritet, og som vistnok maa gjælde mere end Ministeriets Consulent i dette Punkt, og han har næret den samme Betænelighed, at det tiltagende Aalefiskeri muligvis vilde udøve en skadelig Indflydelse paa Sildefiskeriet i det Hele, som i dette Dieblik tegner til at komme tilbage til Liimfjorden.

Med Hensyn til den ærede Ministers sidste Bemærkning har jeg tænkt, om det ikke var muligt, at noget Eguende kunde bestemmes med Hensyn til Fiskeriet i Liimfjorden, som er fastsat ved Loven af 30te Januar 1861 om Fiskeriet i Ringkjøbing og Stabil Fjorder, hvor det nemlig i første Paragraph hedder „det bliver ved kongelig Anordning at bestemme, paa hvilke Steder, til hvilke Tider og med hvilke Redskaber der maa fiskes i Ringkjøbing og Stabil Fjorder“, og maae saaledes ad denne Vej kunde undgaae disse stadig til Rigsdagen tilbagevendende Love.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog, at den af mig antydede Vej vil være den hensigtsmæssigste; istedetfor at ordne Sagen ved kongelig Anordning, eller, som det gjælder for Liimfjorden i enkelte Tilfælde, ved ministerielle Bekjendtgørelser, troer jeg, det vil være rigtige at lade disse Forhold ordne af de nærmest interesserede Communer selv paa den Maade, som de maatte finde hensigtsmæssigst og passende. Den ærede Taler meente, at der dog var Forskjel paa at bevare et hidtil laaset Band og at skabe et nyt. Ja, det er ganske vist, men jeg troer, at, naar selve den sagkyndige Commission, som vistnok i dette Dieblik ligesaa selv Thinget som Regjeringen nærmest maa støtte sig til, udtaler, at det Fiskeri, som skulde ødelægge Fiskeynglen, dersom det blev drevet, paa Grund af de locale Forhold ikke vil kunne drives der paa Stedet, saa er der saare ringe